

případě úřadem povolené doby nepřechovává tedy vlastník odhlášené zařízení »bez povolení«, jak vyžaduje skutková podstata § 24 odst. (1) zákona a nedopouští se proto držení těchto zařízení v té době přečinu tu uvedeného. Bylo proto vyhověti zmateční stížnosti podle § 33 tr. ř. a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3322.

Ustanovení posl. odst. § 17 uh. tr. ř. předpokládá souběh různých trestných činů; i za použitelnosti tohoto ustanovení může obžalobce žádati, by řízení bylo postoupeno soudu místa spáchaného činu.

V případě delegace jest okresnímu soudu vzíti za podklad jednání návrh příslušného státního zástupce.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1928, Nd I 497/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací ve sporu o příslušnost mezi krajským soudem v Písku a okresním soudem v Iršavě ku projednání trestní věci proti Janu P-ovi pro zločin podle § 171, 173 čsl. tr. zák., pokud se týče pro přečin podle § 333 uh. tr. zák. a § 48 tr. nov. se zřetelem na § 9 zákona čís. 471/1921 sb. z. a n. rozhodl podle § 64 čsl. tr. ř. a § 28 uh. tr. ř., že příslušným je okresní soud v Iršavě. Zároveň usnesl se Nejvyšší jako zrušovací soud odnítí tuto trestní věc příslušnému okresnímu soudu v Iršavě a přikázati ji okresnímu soudu v Písku.

D ů v o d y:

Nepochybně jest, že soudem příslušným podle místa spáchaného činu (§ 16 uh. tr. por.) je okresní soud v Iršavě, když byl státní zástupce v Berehově dne 23. srpna 1928 postoupil trestní oznámení četnické stanice v Iršavě ze dne 20. srpna 1928 tomuto okresnímu soudu k potrestání Jana P-e pro přečin krádeže podle § 333 uh. tr. zák. a § 48 tr. nov. na základě § 9 zák. čís. 471/1921 sb. z. a n. Tento soud postoupil dne 19. října 1928 věc okresnímu soudu v Mirovicích jako soudu vazby na základě § 17 posl. odst. tr. ř. uh., čímž patrně neuznal svou příslušnost. Než odvolávat se na poslední odstavec § 17 uh. tr. ř., přičiněný novelou čís. 1 z roku 1920 sb. z. a n., není na místě, poněvadž tato stať zákona předpokládá především souběh různých trestných činů. Této základní podmínky tu není, neboť obviněný (proti němuž nebylo ani řízení v jiné věci zastaveno) byl a je ve vazbě (zajišťovací) jen pro čin spáchaný ke škodě Jakuba M-a. Ale i za použitelnosti této stati zákona může obžalobce žádati, by řízení bylo postoupeno soudu místa spáchaného činu a podle zásady druhého odstavce § 17 má se věc odevzdati soudu příslušnému podle místa spáchaného činu, když to navrhl státní zástupce dříve, než podal obžalobu, i když soud místa spáchaného činu byl předstížen soudem, v jehož okrese obviněný bydlí nebo se zdržuje. Vskutku také státní zástupce v Písku navrhl dne 4. října 1928 hned, když mu byl

spis předložen k návrhu, by krajský soud v Písku postoupil spisy ihned sedrii v Berehově, jež podle jeho pojetí činu za zločin podle § 171, 173 tr. zák. byla by příslušná. Podle toho zůstává při zákonné místní a věcné příslušnosti okresního soudu v Iršavě.

Poněvadž obviněný je v zajišťovací vazbě u krajského soudu v Písku, čin v podstatě doznává, a podle dosavadního stavu spisového nebude třeba volati poškozeného nebo jiné svědky k hlavnímu přelíčení, přispěje ke zkrácení vazby obviněného a k zjednodušení trestního řízení, jež by jinak vyžadovalo obtížné a nákladné dopravy obviněného k soudu příslušnému, bude-li další trestní řízení provedeno u okresního soudu v Písku, jenž byl proto podle §§ 62, 63 tr. ř. výjimečně ku provedení této trestní věci delegován. Okresnímu soudu v Písku bude dbáti předpisu posledního odstavce § 51 tr. ř., přičiněného zákonem ze dne 18. prosince 1919, čís. 1 z roku 1920 sb. z. a n., a ovšem bez ohledu na prohlášení státního zástupce v Písku ze dne 24. října 1928, že se nečiní návrh podle § 9 zák. čís. 471/21 a 257/25, vzíti za podklad svého jednání stíhací návrh příslušného státního zástupce v Berehově ze dne 23. srpna 1928.

Čís. 3323.

Nepravdivé tvrzení, najmě při kupu a prodeji dobytka, není sice již šalbou podvodnou, nýbrž taková tvrzení o vlastnostech dobytčat (jiných vlastnostech) spadají zpravidla jen pod zákon občanský, nesmí se však dít v úmyslu poškozovacím; v tomto případě jde o podvod; spolupachatelství.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1928, Zm II 91/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 25. ledna 1928, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem podvodu podle § 197, 200, 203 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost Tomáše D-a uplatňuje zmatek podle § 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. uvádějíc, že není každý klam a každé tvrzení o nesprávnostech, najmě při kupu dobytka, podvodným činem a že jimi nejsou ani tvrzení stěžovatelova k M-ovi, soudem zjištěná, ježto se M. jimi nedal oklamati a že taková tvrzení o nesprávných vlastnostech dobytčat při jejich prodeji a koupi spadají nanejvýš pod zákon občanský. Ježto M. »nesedl na lep«, jedná prý se o pouhý pokus. Co se této námitky dotýče, stačí poukázati na to, že rozsudek zjišťuje, že M. byl řečmi obžalovaného v omyl uveden, a že stížnost, přehlížejíc toto zjištění, v tom směru není provedena po zákonu. Nehledíc k tomu, jest podvod dokonán uvedením v omyl, což bylo zjištěno, a byl obžalovaný správně uznán vinným